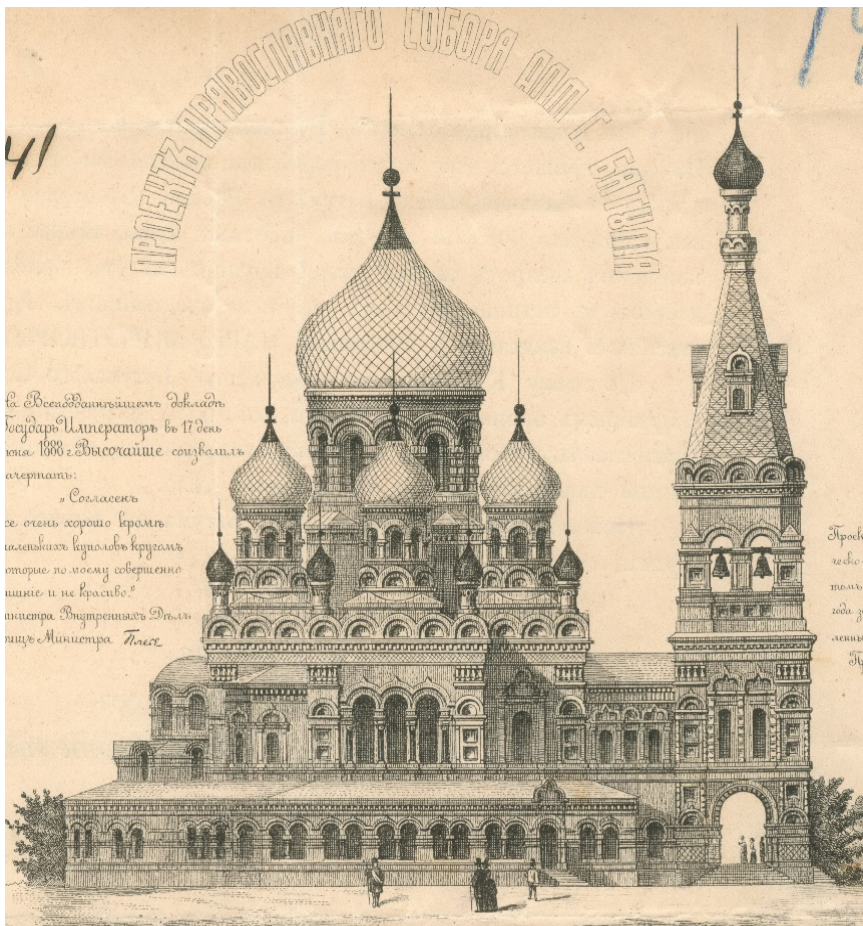

მზია სურმანიძე
ნინო გოგიტიძე

**ბათუმის წმინდა ალექსანდრე ნეველის ტაძარი საარქივო
სამმართველოში დაცული დოკუმენტების მიხედვით
(ფონდ ი-43-ის მიმოხილვა)**

აჭარის საარქივო სამმართველოს ფონდსაცავში დაცულ ბათუმის მართლმადიდებლური ტაძრის მშენებლობის კომიტეტის ფონდში ინახება ცხრა საქმეთა ერთეული. მასში თავმოყრილია ბათუმის წმინდა ალექსანდრე ნეველის ტაძრის მშენებლობის პროცესში შედგენილი დოკუმენტები, 1887-1901 წლების ძნელად წასაკითხი რუსულენოვანი მეტად საინტერესო ხელნაწერები, რომლებიც დეტალურად წარმოგვიდგენენ სამშენებლო პროცესთან დაკავშირებულ საკითხებს

ასს ცსა, ფონდი ი-43; ანაწ. 1, საქ. 3; ფ. 143

ფონდში დაცულია აგრეთვე: მშენებლობის კომიტეტის ოქმები თანდართული შეტყობინების ფურცლებით, შემოსავალ-გასავლის ანგარიშები, მოხსენებები შემოსულ და გახარჯულ თანხებთან დაკავშირებით; მიმოწერები ქუთაისის

სამხედრო გუბერნატორთან, ბათუმის პოლიცემისტერთან, სხვადასხვა უწყებებთან საამშენებლო საქმის წარმოების, ტაძრის მშენებლობის მიმდინარე სამუშაოების დასრულების, ნებაყოფილობით შემოწირულობების შესახებ; მოთხოვნის უწყისები და თანამშრომელთა შენახვის ხარჯები, ისტორიული ცნობა სამხედრო-საინჟინრო უწყების უფლებების შესახებ მიწის ნაკვეთთან დაკავშირებით; ქუთაისის გუბერნატორის მიერ დამტკიცებული საამშენებლო საჭიროებების უწყისები ფასების მითითებით, ტაძრის მშენებლობისათვის საჭირო თანხების შესაგროვებლად კომიტეტის მიერ დაბეჭდილი მოწოდების ბლანკები, შემომწირველთა სიები და სხვა დოკუმენტები.

საქმე №1-ში დაცულია ტაძრის მშენებლობის კომიტეტის მიერ ჩატარებული სხდომის ოქმები, რომელსაც თან ერთვის წევრებისათვის წინასწარ დაგზავნილი შეტყობინების ფურცლები. სხდომები იმართებოდა გუბერნატორის, ბათუმის პოლიცემისტერისა და საქალაქო მმართველობის შენობებში. საქმეში საწყისი ოქმი დათარიღებულია 1887 წლის 10 სექტემბრით. სხდომას უძღვებოდა საამშენებლო კომიტეტის თავმჯდომარე, გენერალ-მაიორი, თავადი **ნიკოლოზ ბიძინას-ძე ერისთავი**, ესწრებოდნენ კომიტეტის წევრები: **გრეგე, სევერინი, ვეკმანი, პროტეიერი სიმონ ქიქოძე, გედევანოვი, კარცოვი, ლობკო და ცვეტკოვი**. სევერინმა ქუთაისის გენერალ-გუბერნატორის ნებართვის საფუძველზე, განიხილა ტაძრის პროექტის საკითხი და წევრებს აცნობა, რომ პროექტის შედგენაზე თანხმობა განაცხადეს და პასუხისმგებლობა აიღეს თბილისის არქიტექტორებმა **ლუბლიანოვმა და გოლიანცევმა**, ისინი კომიტეტის წევრებს წარუდგინეს მომდევნო სხდომაზე, რომელსაც ასევე დაესწრნენ **ვოზნესენსკი, სტეფანოვი** და სხდომაზე სპეციალურად მოწვეული ინჟინერი **პასეკი**. კრების ამოცანა იყო, რომ არქიტექტორებს პროექტის შედგენისას გაეთვალისწინებინათ არქიტექტორ **კოსიაკოვის** ესკიზი და მისი სტილი დაცული ყოფილიყო. (ასს ცსა, ფონდი N ი-43, ან.1, ს. 1, ფურც. 12, 16)

დოკუმენტებიდან ნათელია, რომ კომიტეტსა და არქიტექტორებს შორის 1887 წლის 30 ნოემბერს მომხდარა შეთანხმება. შეთანხმების მიხედვით: არქიტექტორები თავის თავზე იღებდნენ პროექტის და ხარჯთაღრიცხვის შედგენას. ტაძარი გათვლილი უნდა ყოფილიყო 1000 მლოცველზე, ხატებისა და ზარების ღირებულება 200 ვერცხლს არ უნდა გადაცილებოდა. საამშენებლო ქვის მასალა არქიტექტორებს უნდა შეერჩიათ, ხოლო მასალის ჩამოტანაზე პასუხისმგებლობა კომიტეტს უნდა აეღო. ეს ეხებოდა როგორც ადგილობრივ, ასევე ქუთაისისა და თურქეთის ქვის სინჯებს. პროექტი, რომლის ღირებულება იქნებოდა 1500 რუბლი, არქიტექტორებს კომიტეტისათვის უნდა წარედგინათ არაუგვიანეს 1888 წლის პირველი მაისისა. (ფ.19)

1887 წლის 4 დეკემბერს ქუთაისის გუბერნატორის მიერ ერისთავისადმი გამოგზავნილ წერილში აღნიშნულია, რომ მართლმადიდებლური ტაძრის მშენებლობის ადგილისა და არქიტექტორის მიერ მითითებული პირობების გასაცნობად ბათუმში მივლინებით იგზავნებოდა ტექნიკურ მშენებლობათა კომიტეტის წევრი ინჟინერ-არქიტექტორი **ნოვიცკი** (ასს ცსა, ფონდი N ი-43, ან.1, ს. 1, ფურც. 30)

1888 წლის 12 თებერვლის ანგარიშში წარმოდგენილია სამხედრო გუბერნატორისადმი საეკლესიო კომიტეტის მიმართავა, რომლითაც ითხოვს კომიტეტის წევრად არჩიტიქტორ **პანასევიჩის** დანიშვნას (ასს ცსა, ფონდი N ი-43, ან.1, ს. 1, ფურც. 35).

ამავე საქმეში დაცულია დოკუმენტები, რომლებიც ეხება კონკურსის გამოცხადებას ტაძრის პროექტის შესადგენად. ეს საკითხი განხილულა 1887 წლის აპრილის სხდომაზე, რომელსაც თავმჯდომარეობდა ქუთაისის ყოფილი გუბერნატორი გენერალ-ლეიტენანტი **სმეკალოვი**. აღნიშნულთან დაკავშირებით სხდომაზე განუხილავთ პეტერბურგის არჩიტიქტორთა საზოგადოების მიერ 1886 წლის 22 ნოემბერს გამოგზავნილი წერილი. ორი აგვისტოს სხდომაზე კი განიხილეს საკონკურსო პირობები, მაგრამ აღმოჩნდა, რომ ცვლილებები საგრძნობლად გაზრდიდა ტაძრის მშენებლობის ხარჯებს. (ასს ცსა, ფონდი N ი-43, ან.1, ს. 1, ფურც. 37) (იხ. დოკუმენტი N 1. ასს ცსა, ფონდი N ი-43, ან.1, ს. 1, ფურც. 12)

ამავე საქმეში დაცულია იმ მუშების სია, რომლებმაც ინჟინერ **კარცევისაგან** მიიღეს ანაზღაურება ასაშენებელი ტაძრის ადგილზე ჩატარებულ გრუნტის საეკლევ სამუშაოებში: **დადაშ პასან, ახმედ ხუდავერდი, არიუს ირინუსი, აბრამ ივანოვი, ზაქარ სიროპოვი, აჯიბა ხასან, საბიტ რიბიუხალო, სეფერ ბაიბიკოვი** (ასს ცსა, ფონდი N ი-43, ან.1, ს. 1, ფურც. 39).

ტაძრის ასაშენებლად საჭირო აღჭურვილობის შესაძენად 1882 წლის მარტიდან 1888 წლის თებერვლამდე, სხვადასხვა პირებს და დაწესებულებებს გაუღიათ შემოწირულობანი, რასთან დაკავშირებითაც სამშენებლო კომიტეტის წევრების – **გედევანოვის, ქიქოძისა და გრევეს** მიერ შედგენილია რევიზიის აქტი. საქმეში წარმოდგენილია შესაბამისი დოკუმენტაცია (ასს ცსა, ფონდი N ი-43, ან.1, ს. 1, ფურც. 48).

შემომწირველთა შორის დასახელებული არიან საიმპერატორო ოჯახის წევრები, მათ შორის პრინცი ალექსანდრე პეტრეს-ძე ოლდენბურგსკი, ასევე სასულიერო პირები: იმერეთის ეპისკოპოსი **გაბრიელ ქიქოძე, კიევის მიტროპოლიტი პლატონი, პროტეიერი ფლორინსკი, პეტრე ბოტინი** და სხვები, რასაც ადასტურებს ბათუმის მართლმადიდებლური ტაძრის სამშენებლო კომიტეტის მიერ 1883 წლის ივლისში მ. ა. ხიუდოვზე სახელზე გაცემული შემოწირულობათა ფურცელი (ასს ცსა, ფონდი N ი-43, ან.1, ს. 1, ფურც. 61).

მშენებლობის პროცესში დღის წესრიგში დადგა ტაძრის აშენებაზე პერსონალური პასუხისმგებლობის დაკისრების საკითხი.ამ წინადადებით გამოსულა აპრილის სხდომაზე ინჟინერი **ოზეროვი**. მისი აზრით ეს პასუხისმგებლობა უნდა დაკისრებოდა **ქალაქ ხერსონის ტაძრის მშენებელ არჩიტიქტორ არნოლდს** (ასს ცსა, ფონდი N ი-43, ან.1, ს. 1, ფურც. 167). აღნიშნულთან დაკავშირებით საქმეში დაცულია ერისთავსა და ინჟინერ-არჩიტიქტორსა და სწავლულ მრჩეველს **იოსებ რომუაღლის-ძე პანასევიჩს** 1888 წლის 16 ივლისს გაფორმებული ხელშეკრულება, რომლის მიხედვით პანასევიჩი თავის თავზე იღებდა ტაძრის მშენებლობის ხელმძღვანელობას უკვე არსებული გეგმის და ნახაზების მიხედვით (ასს ცსა, ფონდი N ი-43, ან.1, ს. 1, ფურც. 193).

თავად ერისთავს უფლება მიეცა კომიტეტის ახალ წევრად წარედგინა ქუთაისის საგუბერნიო ინჟინერი **ალექსანდრე ევორის-ძე ოზეროვი**, რაზეც მეტ-

ვეელებს სამხედრო გუბერნატორის 1888 წლის 9 აგვისტოთი დათარიღებული წერილი (ასს ცსა, ფონდი N ი-43, ან.1, ს. 1, ფურც. 199).

ტაძრის საფუძველის ჩაყრის დღისათვის საჭირო იყო სხვადასხვა საკითხების მოწესრიგება, გენერალური გეგმის მიხედვით მათი გადანაწილება, რის შესახებაც საუბარია აგვისტოს სხდომების ოქმებში. კომიტეტის რამდენიმე წევრმა მოითხოვა წმ. ალ. ნეველის მართლმადიდებლური ტაძრის აშენების ინიციატორის სმეკალოვის სახელის დამატება ვერცხლის დაფაზე. უნდა დაედგათ პავილიონი, სადაც ჩატარდებოდა ვედრება, წინასწარ უნდა მომზადებულიყო ხის ჯვარი და კარავი სამრეკლოსათვის და ა. შ. (ასს ცსა, ფონდი N ი-43, ან.1, ს. 1, ფურც. 206).

კომიტეტის წევრი, სწავლული მრჩეველი გედევანოვი, კომიტეტისადმი გაგზავნილ განცხადებაში, ითხოვს პროტეიერ სიმონ ქიქოძისათვის ხარჯის ანაზღაურებას, რომელიც მან გაწია ბათუმში წმ. ალ. ნეველის ტაძრის საძირკვლის ჩაყრისათვის, იმპერატორის ჩამოსვლასთან დაკავშირებით მოწვეული სტუმრების მისაღებად. ფოთიდან ჩამოსული გურია-სამეგრელოს **ეპისკოპოსი გრიგოლი** დაბინავებულა ქიქოძესთან, ხოლო თანმხლები ოცი მგალობელი, მღვდელი და დიაკონი მათთვის დაქირავებულ ბინებში (ასს ცსა, ფონდი N ი-43, ან.1, ს. 1, ფურც. 237).

ტაძრის მშენებლობასთან დაკავშირებულ სხვა საკითხებზე მსჯელობა გამართულა 1889 წლის 18 აპრილის სხდომაზე, რომლის შესახებ მასალები უხვადაა **N 2 საქმეში**. კომიტეტმა სხდომაზე იმსჯელა ბათუმის მეტეოროლოგიური პირობების შესწავლის, სამშენებლო მასალის შეძენის, ტაძრის გუმბათისათვის რკინის კონსტრუქციის შეკვეთების, ფასებთან დაკავშირებით სანკტ-პეტერბურგის რკინის ქარხნის დირექტორ მიურიზიესთან მოლაპარაკების საკითხებზე. განმარტებით ბარათს ხელს აწერს ინჟინერი **გ. გერბინი. დოკუმენტები და ჩანს, რომ** ბალტიისპირეთის რკინის ქარხნის წარმომადგენლობას უარი განუცხადებია შეკვეთის მიღებაზე (ასს ცსა, ფ. N ი-43, ან. 1, ს. 2, ფურც. 2, 7, 12, 95)

საქმე №3-ში წარმოდგენილია ქალაქის თავის ლუკა ასათიანის წერილი. იგი ეხება სამღვდელოებისათვის მიწის ნაკვეთის გამოყოფასა და სამხედრო უწყებასთან შექმნილ უთანხმოების საკითხს. მიწის ნაკვეთი, რომელსაც ითხოვდა კომიტეტი სამღვდელო პირთათვის საცხოვრებელი სახლის ასაგებად, ეკუთვნოდა სამხედრო უწყებას, რომელსაც მიწის სანაცვლოდ ქალაქის მმართველობისაგან მოუთხოვია ფული. მმართველობამ კი შესთავაზა სამლოცველოს აგება საკუთარი სახსრებით, რაზედაც სამხედრო უწყებამ უარი განაცხადა. ე.ი. მიწის გაცვლა არ შედგა. სამხედრო უწყებამ სასამართლოში შეიტანა საქმე. (ასს ცსა, ფ. N ი-43, ან. 1, ს. 2, ფურც. 34)

სხვადასხვა უწყებებს ადმინისტრაციული წესით გამოეყოთ მიწის ნაკვეთები სხვადასხვა დანიშნულებისათვის. ჰოსპიტლისათვის გამოუყიათ ორი ნაკვეთი, კერძოდ: ერთი, სადაც განთავსებული იყო ჰოსპიტლის შენობები და მეორე, სადაც შემდეგში აშენდა სამლოცველო, საცხოვრებელი სახლები, ცხენების სადგომი და სათავსო. ძველი თურქული ჰოსპიტლის №3-ე ბარაკი მიწის ჩათ-

ვლით ჩაირიცხა ქალაქის ფონდში. 1886 წელს შედგა თანხმობა მიწის მომწყობ კომისიასა (არქიტექტორი კარცოვი) და სამხედრო საინჟინრო მმართველობას (ჭოროხის საინჟინრო უწყების უფროსი) შორის მიწის გაცვლასთან დაკავშირებით გაფორმდა ხელშეკრულება. მიწის სანაცვლოდ ქალაქის მმართველობას თავისი სახსრებით უნდა აეშენებინა ისეთივე სამლოცველო. შედგა შესაბამისი გეგმა პოლიცემისტერ **ვოზნესენსკის**, ქუთაისის სამხედრო გუბერნატორის თანაშემწე **ერისთავის** და საინჟინრო დისტანციის უფროსი პოდპოლკოვნიკი **ვეკმანის ხელმოწერით**. 1891 წელს საქალაქო მმართველობამ მოითხოვა ზუსტი ადგილი **სამლოცველოს ასაშენებლად**, მაგრამ 1892 წლისათვის შეიცვალა სიტუაცია. შეცვლილი გეგმის მიხედვით მშენებლობა უფრო მასშტაბური და ძვირი დაჯდებოდა. ამიტომ სათათბირომ 1893 წლის აპრილის სხდომაზე გადაწყვეტილებით უარი განაცხადა მიწის გაცვლაზე. 1894 წლის ივნისში კი შესაბამისი დოკუმენტით საერთოდ იქნა უარყოფილი ქალაქის უფლებები ზემოაღნიშნულ მიწის ნაკვეთზე. უარყეს ქალაქის უფლებები **შეპელევისა და სმეკალოვის** კუთხეში მდებარე ნაკვეთზეც. საინჟინრო დისტანციის სამმართველომ მიისაკუთრა მანამდე ქალაქის განკარგულებაში არსებული მიწის ნაკვეთები, შემოსაზღვრა ეს ტერიტორია და **ააშენა ახალი სამლოცველო** (ასს ცსა, ფ. N ი-43, ან. 1, ს. 3, ფურც. 37, 38)

მნიშვნელოვანი ინფორმაციაა დაცული **აფხაზებით დასახლებული „ნური-ეს“** კვარტალის შესახებაც. ამ საკითხს ეხება ამონაწერი გენერალ-ლეიტენანტ კომაროვის 1879 წლის 11 ივნისის მოხსენებიდან. კვარტალი უნდა დაყოფილიყო გასახლებულ და დარჩენილ აფხაზ ოჯახებად, განსაზღვრული მიწის რაოდენობით. დარჩენილი მიწის ნაკვეთები უნდა ჩათვლილიყო ქალაქის საკუთრებად, რაზედაც თანხმობას აცხადებს კავკასიის არმიის მეთაური, გენერალ-ადიუტანტი თავადი სვიატოპოლსკ-მირსკი. დოკუმენტის სისწორეს ადასტურებს განყოფილების უფროსი, კაპიტანი **ბრაკკერი** (ასს ცსა, ფ. N ი-43, ან. 1, ს. 3, ფურც. 46)

ტაძრის მშენებლობა გაჭიანურებულა. კომიტეტისადმი გაგზავნილ წერილში არქიტექტორი **მაღამა** ცდილობს ახსნას რომ გაჭიანურების მიზეზი და მას რკინაზე დიდ მოთხოვნილებას და მიწოდების შეფერხებას უკავშირებს. მაღამა მოითხოვდა ხის მასალის შესწავლას ფასის და გამძლეობის მიხედვით. მისი აზრით კავკასიური მუხა წაბლის მასალით უნდა ჩანაცვლებულიყო, რადგან იგი არ გამოირჩეოდა კარგი თვისებებით. ბათუმში არ იყო არანაირი საამშენებლო მასალა, მითუმეტეს რკინა. ამიტომ მასალები უნდა გამოეწერათ. ეს კი დაკავშირებული იყო დროსთან. აღნიშნული მიზეზები აფერხებდა სამუშაოების დროულად და ხარისხიანად შესრულებას. მაღამა მოითხოვდა ნახაზებს, სადაც მითითებული იქნებოდა აღნიშნული სამუშაოების შესასრულებელი მასალების სახეები (რკინის, ხის) და რაოდენობა. 1894 წლის 8 ნოემბერს გაფორმა შესაბამისი კონტრაქტი. არქიტექტორმა მაღამამ თავის თავზე აიღო პასუხისმგებლობა. ტაძრის მშენებლობა ერთი წლის განმავლობაში უნდა დაესრულებინა. ამოცანის წარმატებულად განსახორციელებლად მან პეტერბურგიდან გამოითხოვა გამოცდილი სპეციალისტები (ათეული) -ცნობილი არქიტექტორების რეკომენდაციით. ბათუმის ცხელი და ნესტიანი ამინდები უარყოფითად მოქმე-

დებდა სამშენებლო მასალებზე, განსაკუთრებით ცემენტზე. ამიტომ კომიტეტმა ინჟინერ პ. აპიშკოვის რეკომენდაციით მოითხოვა სამუშაოს სექტემბრამდე შეჩერება. გარდა ამისა, გასათვალისწინებელი იყო დღესასწაულები და წვიმიანი ამინდები, რაც საექვოს ხდიდა კონტრაქტით გათვალისწინებულ ვადებში სამუშაოს დასრულებას. მაღამა გრძობდა პასუხისმგებლობას და მოუწოდებდა კომპეტენტურ პირებს მიეღოთ ზომები საამშენებლო სამუშაოების გასაგრძელებლად (ასს ცსა, ფ. N ი-43, ან. 1, ს. 3, ფურც. 86. 88)

კავკასიის ოლქის საინჟინრო სამმართველოს კანცელარიის 1896 წლის 17 ივნისის წერილში საუბარია მიწის ნაკვეთზე, რომელზედაც პრეტენზიას აცხადებდა მშენებარე ტაძრის კომიტეტი. ნაკვეთი შემოსახლდრული იყო: დასავლეთით – კომაროვის, სამხრეთით – სმეკალოვის, აღმოსავლეთით – ტაძრის მოედნით და ჩრდილოეთით – უსახელო შესახვევით. ეს ტერიტორია 1879 წლიდან უპირობოდ ეკუთვნოდა სამხედრო უწყებას. იმ დროისთვის მასზე აშენებული იყო ხის ორი №77 და №78, ნაგებობები. ეს შენობები დაშალეს 1895 წელს. ჯერ კიდევ 1881 წელს იქ აშენდა ჰოსპიტლის სამლოცველო, რომლის გეგმა დამტკიცებული იყო 1880 წელს, ნიკოლოზის მიერ. 1882 წელს მიწის ეს ნაკვეთი საბოლოოდ მიეკუთვნა სამხედრო უწყებას. დოკუმენტს ხელს აწერდა ყოფილი სამხედრო-გუბერნატორი **სმეკალოვი**. იმ ტერიტორიაზე უნდა აშენებულიყო სასულიერო პირთა საცხოვრებელი (ლაპარაკია ყოფილ, ძველ თურქულ ყაზარმებზე). ქალაქის მმართველობას მათი გასხვისება-არგასხვისების არანაირი უფლება არ ჰქონდა. ჯერ კიდევ 1886 წელს ქალაქსა და საინჟინრო სამმართველოს შორის შედგა შეთანხმება მიწის ნაკვეთის გადაცვლასთან დაკავშირებით, რომლის ფართიც შეადგენდა 819.5 კვ საჟენს მშენებარე ტაძრის მახლობლად. **ამასთან 183 კვ. საჟენი დროებით სარგებლობაში ჰქონდა ჰოსპიტლის სამლოცველოს**, სხვაგან ახალი, ასეთივე ტიპის სამლოცველოს აგებამდე. საინჟინრო უწყებამ ამ ნაგებობებთან ერთად მოითხოვა ქალაქისგან 6686 რუბლი. მოლაპარაკება ჩაიშალა, საინჟინრო უწყებამ მიითვისა შეთავაზებული მიწის ნაკვეთი და არ დათმო კუთვნილიც (ასს ცსა, ფ. N ი-43, ან. 1, ს. 3, ფურც. 123, 177)

ქუთაისის სამხედრო გუბერნატორის სამშენებლო განყოფილების უფროსის 1896 წლის 10 ივლისის წერილიდან ირკვევა, რომ ბათუმის ტაძრის მშენებლობის კომიტეტში ახალი წევრების დაუნიშნავთ, კერძოდ: კანცელარიის ხელმძღვანელი, სწავლული მრჩეველი **პოსერბსკი**, თავადი **პროკოფი შერვაშიძე**, კავკასიის ოლქის ბათუმის განყოფილების ინჟინერი **გურჩინი**, იმავე განყოფილების დისტანციის უფროსი **გაიდაბური** (ასს ცსა, ფ. N ი-43, ან. 1, ს. 3, ფურც. 113)

იმავე საქმეში დაცულია დოკუმენტი, რომელიც შეიცავს სამოქალაქო დარგში ქუთაისის გუბერნატორის კანცელარიის შეტყობინებას კომიტეტისადმი, რომლის მიხედვითაც გრაფი ტოტიშევი საქართველოს ეგზარხოსის დასკვნის შესაბამისად კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილის თანამდებობაზე **ბარიატინსკის** შემცვლელად ამტკიცებს ვიცე-აღმირალ **გრევეს** (ასს ცსა, ფ. N ი-43, ან. 1, ს. 3, ფურც. 132).

ბათუმის მართლმადიდებელი ტაძრის მშენებლობისათვის საჭირო თანხების შემოწირულობათა შესახებ 1913-1914 წლების მასალები დაცულია **N4** და

N9 საქმეთა ერთეულებში. მასში წარმოდგენილია წერილები, შემომწირველთა სიები – ხელმოწერებით, გადახდის ქვითრები, კუპონები. შემომწირულობები შემოსულია სხვადასხვა ქალაქებიდან, ორგანიზაციებიდან, კომპანიებიდან და ასევე კერძო პირებისგან. მსგავსი მასალებია დაცული **N5** საქმეშიც. აქ ვხვდებით კომიტეტის წევრების სახელფასო უწყისებსაც, ხოლო **N 6** საქმეში ტაძრის მშენებლობის დაჩქარების შესახებაა უხვი მასალები წარმოდგენილი. ამ საკითხს ეხება კომიტეტისადმი ქუთაისის სამხედრო გუბერნატორის მიერ 1899 წლის 13 აგვისტოს გაგზავნილი წერილი. დოკუმენტის მიხედვით უნდა მოპირკეთებულიყო როგორც ტაძრის შიგა ნაწილი, ასევე გაღერვა და სამრეკლო. ხატების შექმნისას უნდა გათვალისწინებულიყო ბათუმის მეტეოროლოგიური პირობები. ტაძრის შიგა ნაწილის მოხატვის მიზნით მიზანშეწონილად იქნა მიჩნეული იმდროინდელი მხატვრების შემოქმედების გაცნობა, რის შესახებაც კომიტეტს მიუღია შესაბამისი გადაწყვეტილება (ასს ცსა, ფ. ი-43, ან.1 ს. 6, ფურც. 11, 94, 142, 144.)

ტაძრის სამშენებლო მასალები (სამშენებლო ქვა)პირველი გილდიის ვაჭარის, ბათუმელი არტურ ფიოდორის-ძე **ციმერმანისაგან**. აღნიშნულის შესახებ მასალები მოიპოვება **N 7 საქმეთა** ერთეულში. ნოტარიუს **ზაიკინის** შეტყობინების მიხედვით ირკვევა, რომ იგი დროებით იმყოფებოდა ვარშავაში. მისგან შეძენილი ქვა დასამუშავებლად გადაუტანიათ ციხისძირში. ციმერმანი ითხოვდა ანაზღაურებას. ვარშავაში ყოფნის გამო მისი ნდობით აღჭურვილი პირები იყვნენ **ფერდინანდ კარლოს-ძე ბლეი და ალფრედ ვაგსტაფი** (ასს ცსა, ფ. ი-43, ან.1, ს. 7, ფურც. 10). საქმეში დაცულია აგრეთვე სხვადასხვა შინაარსის შემცველი მიმოწერები ქუთაისის სამხედრო გუბერნატორთან. ერთ-ერთ დოკუმენტში წარმოდგენილია არქიტექტორ მაღამას მოთხოვნა ტაძრის მიმდებარე ტერიტორიაზე საცხოვრებელი ფლიგელისა და ჰიგიენური წერტილისათვის დახურული ფარდულის აგების შესახებ. ამავე საქმეშია **ლაფარჟის** ქარხნის ფრანგული პორტლანდის ცემენტისა და ნოვოროსიისკის პორტლანდის ცემენტის შემოწმების შედეგების ცხრილი (ასს ცსა, ფ. ი-43, ან.1 ს. 7, ფურც. 44, 100)

1895 წლის 14 აპრილიდან კომიტეტის წევრად შეიყვანეს ქალაქის თავი **ლუკა ასათიანი** (ასს ცსა, ფ. ი-43, ან.1 ს. 7, ფურც. 308). გადაწყდა, რომ ზარის ჩამოსასხმელად უნდა გამოეყენებინათ ძველი ზარბაზნები, რაც კომიტეტს ჩაეთვლებოდა საფასურში. აღნიშნული ინფორმაცია წარმოდგენილია ქუთაისის გუბერნიის სამშენებლო სამმართველოსა და პეტერბურგის სავაჭრო სახლ „იური გაგარინი და კ“-ს წერილში აღნიშნულია, რომ“ წერილში აღნიშნულია, რომ ტაძრისათვის ზარის ჩამოსასხმელად უნდა გაეღოთ ცხრილი (ასს ცსა, ფ. ი-43, ან.1 ს. 7, ფურც. 147)

ტაძრის მშენებლობისათვის საჭირო თანხები ინახებოდა სახელმწიფო ბანკის ბათუმის განყოფილებაში. 1892 წ. კი შემოდებული იქნა ზონარგაყრილი წიგნი, რომლითაც მკაცრად კონტროლდებოდა შემოსავალ-გასავალი. განსაკუთრებული ყურადღება ექცეოდა მშენებლობისათვის გამოყოფილი თანხების ათვისებას. **N8 საქმეთა** ერთეულში ამ საკითხებთან დაკავშირებით დაცულია მრავალმხრივ საყურადღებო მასალები, რომელთა ქრონოლოგიური ჩარჩო მოიცავს 1892-1901 წლებს (ასს ცსა, ფ. ი-43, ან.1 ს. 8).

შემოწირულობების შესახებ მასალებს ვხვდებით N 9 საქმეთა ერთეულშიც. ამასთან დაკავშირებით საქმეში დაცულია თბილისის კალაუზნის ეკლესიის წინამძღვრის ტიტულიან ბლანკზე შესრულებული ხელნაწერი, რომელიც დათარიღებულია 1913 წლით. დოკუმენტს 20 პირთან ერთად ხელს აწერს პროტეიერი მ. მონოსელიძე. გაენათის მონასტრის წინამძღოლის თანაშემწის იღუმენ ანთიმოზის შეტყობინებაში წარმოდგენილია შემომწირველთა სია. შემომწირველთა შორის არიან: იღუმენები – ანთიმოზი და სოფრომი, იერომონარქები – მათე, დოროთი, სილოვანი, დოდო, ვენიცი, გრიგოლი, მორჩილი ანტონი, იეროდიაკვნები- ექვთიმე, სევასტი ბრეგაძე, სევერიან და იონა ტყეშელაშვილები, ანტონ ჩაკვეტაძე, ალმასხან ცაგარეიშვილი; ქვემო მაჩხაანელი ქართველები: სიკო ტოკლიკიშვილი, გიგა ლოთიფაშვილი, ფიფო ალადაშვილი, სანდრო ყაბალაშვილი, შაქრო წუკალაძე; ორგანიზაციები: საგაჟრო სახლი „ძმები პ. და ნ. სიმონოვები“, ბათუმის კაპლანის მექანიკური ქარხანა; სოხუმის, ბორჯომის, ახალციხის, თბილისის რკინიგზის და ქუთაისის წმინდა ნინოს ქალთა სასწავლებლები; ქალაქები: ლენქორანი, კიზლარი, ვლადიკავკაზი, ერევნი, ბაქო, სმოლენსკი, ჩერკასკი, პიატიგორსკი, გროზნო, არხანგელსკი ეკატერინოდარი, ალმაჯირი, სოჭი; ბათუმის მსხვილი შემომწირველები: თავადი ნიკოლოზ ვარდენის ძე წერეთელი, ხითაროვბესტავაშვილი, წილოსანი, გაბუნია, გიორგი მავროპულო და სხვები (ასს ცსა, ფ. ი-43, ან.1 ს. 9, ფურც. 106, 107, 344, 363-367)

ამავე საქმეში ინახება, ბათუმის მთავარი საბაჟოს ტიტულარული მრჩეველის, ვასილი ბიქტორის-ძე კონსტანტინოვის სახელზე გამოგზავნილი მოწმობა, ქალიშვილის – მარიას დაბადებისა და ნათლობის შესახებ. დოკუმენტში დაფიქსირებულია, რომ ის დაიბადა 13 აგვისტოს, მოინათლა პირველ სექტემბერს, დედა არის ნადეჟდა ტარასოვა. მოწმობა გაცემულია 1891 წელს, ბათუმის მიქაელ მთავარანგელოზის ეკლესია მიერ. ნათლობა ჩაუტარებიათ ალექსანდრე რაღცევიჩსა და დიაკონ აპოლონ ქიქოძეს. მოწმობას ხელს აწერენ იმერეთის სინოდალური კანტორის წევრები, პროტეიერი ევსტაფი ელიავა და მდივანი ნაცვალაფი (ასს ცსა, ფ. ი-43, ან.1 ს. 9, ფურც. 95).

ამრიგად, აჭარის საარქივო სამმართველოში დაცული ი-43 ფონდი შეიცავს მრავალმხრივ საინტერესო დოკუმენტებს ბათუმის მართლმადიდებლური ტაძრის მშენებლობის შესახებ, რომელიც ერთნაირად საინტერესოა როგორც სპეციალისტებისათვის, ასევე მორწმუნეებისა და ზოგადად ფართო საზოგადოებისათვის. მასზე მუშაობამ თვალნათლივ დაგვანახა ამ მეტად მნიშვნელოვანი ფონდის რესტავრაციის საჭიროება.

КОМИТЕТЪ
ПО СБОРУ ПОЖЕРТВОВАНІЙ
НА СООРУЖЕНІЕ
ПРАВОСЛАВНАГО ХРАМА
ВЪ
БАТУМѢ
И
ПО ПОСТРОЙКѢ ОНАГО

19 Октября 1898 г.
№ 191.
ГОР. БУТАНѢ.
Вашимъ

Въ Высочайшемъ повелѣніи
Государя Императора въ 17 день
июня 1882 г. Высочайше соизволено
пожертвовать:
«Семь тысячъ
и пять сотъ рублей
на сооруженіе Храма
Богородицы въ г. Батумѣ,
въ которомъ по плану
содержится
и не только»
Дн. Министра Императорскаго Дѣла
Государя Императора. Листъ.

ПОЛУЧЕНО
30 ОКТ. 1898
1898

Почтм. Удѣльному Начальнику.

Въ БОЗѢ Почившій ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ АЛЕКСАНДРЪ III, въ 15 день октября 1882 года, соизволилъ разрѣшить сборъ добровольныхъ пожертвованій въ Имперіи на сооруженіе Православнаго Храма въ г. Батумѣ, незадолго предъ тѣмъ присоединенномъ отъ Турціи къ Россіи, пожертвовавъ вмѣстѣ съ тѣмъ изъ собственныхъ своихъ суммъ 4000 рублей.

Русское общество, по обычаю, съ живымъ участіемъ встрѣтило призывъ къ пожертвованіямъ и щедрія приношенія потекли на святое дѣло. Въ 17 день іюня 1888 года ГОСУДАРЬ одобрилъ представленный проектъ Собора а во время посѣщенія города Батума съ Августѣйшимъ семействомъ Своимъ 25 сентября того года изволилъ собственноручно произвести закладку Храма. Собранныя, однако путемъ пожертвованій суммы, даже при значительномъ пособіи отъ казны, дали возможность довести постройку Собора только до крестовъ, окончаніе же какъ наружнаго, такъ и внутренняго устройства Храма должно приостановиться за недостаткомъ необходимыхъ на то средствъ. Такимъ образомъ возрастаю-

დოკუმენტი 1. ასს ცსა, ფონდი ი-43; ანაწ. 1, სპქ. 3; ფ. 143

ნობელის

ფრედერიკ ბერნარდსონს ნობელის
ნაგებობის მანერის კარს ფრედერიკს
პროსტონს ნობელის ნობელის
ნობელის ნობელის ნობელის
ნობელის ნობელის ნობელის

ნობელის ნობელის ნობელის

ნობელის ნობელის ნობელის

ნობელის ნობელის

ნობელის ნობელის

ნობელის ნობელის

ნობელის ნობელის

ნობელის ნობელის

ნობელის ნობელის

ნობელის ნობელის

ნობელის ნობელის

დოკუმენტი 2. ასს ცსა, ფონდი ი-43, ან.1, ს. 1, ფურც. 12

Ваше Превосходительство Комитета Генерал-Маиора
А.А. Савинилов покорнейше просит Ваше Превосходительство
взвешивая 20 Октября в 1/2 часа вечера в
контору на содворной пещи для обсуждения и
разсуждений, по предложению Т. Кутаисская
Военная Труднотераза № 960. 962, Сиротина на
дотом Драма на сумму 27536 руб. и на пред-
стоящих работ на 435 м. руб.
Директорского Младшего

Ваше Превосходительство А. Савинилов
Ваше Превосходительство А. Савинилов

Директорского Младшего
И. М. Зубов

Директорского Младшего А.А. Савинилов
Полковник Князь П. Мерлянов

Ученый А.М. Тюрин

Кавказский Сиротин У.З. Тюрин

Городской Голова А. Асатрян

Ученый Т.А. Тюрин

Старший Сиротин А.А. Савинилов. По сир-
отинам в Кутаисе, на сумму 27536 руб.
и на предстоящих работ на 435 м. руб.

19 Октября 1899 года

Новая книга

Труды и Церковно-Казенна
Казенна Майор Казенна
просит Томас Казенна Казенна
помощь ссуды Рубина
10 апреля в 6 часов вечера

в Мюнхенском Мюнхен, 918

примечать не сформировано вопроса

КА Певчань Северный

А. Г. Ветчань Н. Шендань

А. И. Требе Тел

А. З. Тоджановъ и Теглинъ

М. М. Кукладзе Кукладзе

Н. А. Лодко

В. З. Карачевъ Кар

А. И. Чвановъ Ч

გამოყენებული წყაროები:

1. ასს ცსა (აჭარის საარქივო სამმართველოს ცენტრალური სახელმწიფო არქივი, ფონდი ი-43, ან. 1, ფურც. 12, 16, 19,30, 35, 37, 39 , 48, 61, 167,199, 206, 237;
2. ასს ცსა, ფ. N ი-43, ან. 1, ს. 2, ფურც. 2, 7, 12, 34, 95;
3. ასს ცსა, ფონდი ი-43; ანაწ. 1, საქ. 3; ფ.37, 38, 46, 86,88, 113, 123, 132, 143,177;
4. ასს ცსა, ფ. ი-43, ან.1 ს. 6, ფურც. 11, 94, 142, 144;
5. ასს ცსა, ფ. ი-43, ან.1, ს. 7, ფურც. 10, 44, 100, 147, 308;
6. ასს ცსა, ფ. ი-43, ან.1 ს. 8;
7. ასს ცსა, ფ. ი-43, ან.1 ს. 9, ფურც. 95, 106, 107, 344, 363-367.

Mzia Surmanidze

Nino Gogitidze

Batumi St. Alexander Nevsky Cathedral according to the documents kept in the Archives Administration

Summary

Nine cases are kept in the fund of the Construction Committee of the Batumi Orthodox Church preserved in the fund of the Ajara Archives Administration. It contains documents compiled during the construction of the St. Alexander Nevsky Cathedral in Batumi. It is difficult to read very interesting Russian-language manuscripts from 1887-1901, which present in detail the issues related to the construction process.